

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — X κατά Minister van Financiën

(Υπόθεση C-302/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 43 ΕΚ — Αυτοκίνητα οχήματα — Χρήση, εντός κράτους μέλους, αυτοκινήτου οχήματος ταξινομημένου σε άλλο κράτος μέλος — Φορολόγηση του οχήματος αυτού στο πρώτο κράτος μέλος κατά την έναρξη κυκλοφορίας του στο εθνικό οδικό δίκτυο — Όχημα χρησιμοποιούμενο τόσο για ιδιωτικούς σκοπούς όσο και για τη μετακίνηση από το κράτος μέλος προέλευσης προς τον τόπο εργασίας που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος)

(2014/C 39/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X

κατά

Minister van Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδίδσεως προδικαστικής απόφασης — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία των άρθρων 21, 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα τέλη ταξινόμησης κατά την πρώτη χρήση αυτοκινήτου στο εθνικό οδικό δίκτυο — Τέλη οφειλόμενα από πρόσωπο που είναι κάτοικος δύο κρατών μελών, εκ των οποίων το ένα είναι το περί ου πρόκειται κράτος μέλος, και που χρησιμοποιεί επί μόνιμου βάσεως εκεί το αυτοκίνητό του — Αυτοκίνητο ταξινομημένο στο άλλο κράτος μέλος — Άσκηση των φορολογικών αρμοδιοτήτων από τα δύο κράτη μέλη

Διατακτικό

Το άρθρο 43 ΕΚ δεν αντικείται σε ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας οφείλεται φόρος κατά την έναρξη κυκλοφορίας στο εθνικό οδικό δίκτυο ενός αυτοκινήτου οχήματος που έχει ταξινομηθεί και φορολογηθεί λόγω της ταξινόμησης αυτής σε άλλο κράτος μέλος, όταν το όχημα αυτό προορίζεται κατ' ουσίαν να χρησιμοποιηθεί πράγματι και σε μόνιμη βάση στα δύο αυτά κράτη μέλη ή χρησιμοποιείται εν τοις πράγμασι κατά τον τρόπο αυτό, εφόσον ο εν λόγω φόρος δεν εισάγει δυσμενείς διακρίσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, και Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-348/12 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Μέτρα στρεφόμενα κατά της βιομηχανίας του ιρανικού πετρελαίου και φυσικού αερίου — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Υποχρέωση δικαιολογήσεως του μέτρου)

(2014/C 39/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (εκπρόσωποι: F. Esclatine και S. Perrotet, avocats), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και E. Cujjo)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Απριλίου 2012, T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, καθόσον αφορούν την Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 195, σ. 25), την απόφαση 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ L 281, σ. 81), τον κανονισμό (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1) — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Κατάλογος των προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων έναντι των οποίων εφαρμόζεται το μέτρο δεσμεύσεως κεφαλαίων — Πλάνη περί το δίκαιο — Παραδεκτό — Ιδιότητα της εμπλεκόμενης οντότητας ως κυβερνητικού οργανισμού — Δυνατότητα επικλήσεως της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων από τέτοιο οργανισμό — Βάρος αποδείξεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Απριλίου 2012, T-510/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft κατά Συμβουλίου.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως της Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran.

- 3) Καταδικάζει τη *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran*, να φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τόσο στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και στην ανααιρετική δίκη.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της τόσο στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και στην ανααιρετική δίκη.

(¹) ΕΕ C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dixons Retail plc κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-494/12) (¹)

(Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Παράδοση αγαθών — Έννοια — Δόλια χρήση τραπεζικής κάρτας)

(2014/C 39/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dixons Retail plc

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Ερμηνεία των άρθρων 14, παράγραφος 1, και 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Έννοια της «παραδόσεως αγαθών» — Παράδοση κατόπιν αγοράς η οποία πραγματοποιήθηκε μέσω δόλιας και χωρίς σχετικό δικαίωμα χρήσεως πιστωτικής κάρτας

Διατακτικό

Τα άρθρα 2, σημείο 1, 5, παράγραφος 1, και 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, καθώς και 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', 14, παράγραφος 1, και 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της

28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, η υλική μεταβίβαση αγαθού σε αγοραστή ο οποίος χρησιμοποιεί δολίως τραπεζική κάρτα ως μέσο πληρωμής αποτελεί «παράδοση αγαθών» υπό την έννοια των εν λόγω άρθρων 2, σημείο 1, 5, παράγραφος 1, 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 14, παράγραφος 1, και ότι, στο πλαίσιο μιας τέτοιας μεταβίβασης, η πληρωμή που πραγματοποιείται από τρίτον, κατ' εφαρμογή συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ του τελευταίου και του προμηθευτή του αγαθού αυτού, με την οποία ο ως άνω τρίτος ανέλαβε την υποχρέωση να εξοφλήσει στον προμηθευτή τα αγαθά τα οποία αυτός πωλεί σε αγοραστή που χρησιμοποιούν μια τέτοια κάρτα ως μέσο πληρωμής, αποτελεί «αντιπαροχή», υπό την έννοια των εν λόγω άρθρων 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 73.

(¹) ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 21 Νοεμβρίου 2013 — Staatssecretaris van Financiën κατά Fiscale Eenheid X NV cs

(Υπόθεση C-595/13)

(2014/C 39/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Staatssecretaris van Financiën

Αναρρεσίβλητη: Fiscale Eenheid X NV cs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 13, Β, αρχή και στοιχείο δ', σημείο 6, της έκτης οδηγίας (¹) την έννοια ότι εταιρεία, η οποία συστάθηκε από περισσότερους του ενός επενδυτές με μοναδικό σκοπό τη σε ακίνητα επένδυση των συγκεντρωμένων περιουσιακών στοιχείων, δύναται να θεωρηθεί αμοιβαίο κεφάλαιο κατά την έννοια της διατάξεως αυτής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: έχει το άρθρο 13, Β, αρχή και στοιχείο δ', σημείο 6, της έκτης οδηγίας την έννοια ότι στον όρο «διαχείριση» εμπίπτει επίσης η ανατεθείσα από την εταιρεία σε τρίτον πραγματική εκμετάλλευση των ακινήτων της εταιρείας;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001 σ. 49).